

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5P/52/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412203795
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2012:5412203795.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobkyne: E. T., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. P. - P., E.B. XXX/X, proti žalovanému: Š. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. P., B. XXXX/X, v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný platiť žalobkyni na jej výživu po 4,- eurá mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 28.08.2012. Toto výživné je žalovaný povinný platiť žalobkyni, ak nedôjde k skoršej zmene pomerov, najdlhšie do piatich rokov od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva účastníkov tohto konania.

II. Zameškané výživné za obdobie od podania žaloby do vyhlásenia rozsudku nevzniklo.

III. Žalobkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 16,50 eura do troch dní od právoplatnosti tohto výroku rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 28.08.2012 žalobkyňa žiadala, aby súd počnúc dňom podania žaloby zaviazal žalovaného - jej bývalého manžela, prispievať na jej výživu sumou 4,- eurá mesačne. Odôvodnila ju tým, že manželstvo so žalovaným uzavrela 02.09.2006 pred Matričným úradom v Dolnom Kubíne a toto bolo právoplatne rozvedené Okresným súdom Dolný Kubín. Z manželstva pochádzajú maloleté deti E., nar. XX.XX.XXXX, H., nar. XX.XX.XXXX a E., nar. XX.XX.XXXX. Od rozvodu manželstva so žalovaným spolu nekomunikujú. Celá starostlivosť o domácnosť aj o dcéry je na nej. Mesačne prispieva len na výživné po 30,- eur dcéram. Jej mesačný príjem nestačí na pokrytie nákladov na bývanie, stravu, ošatenie, hygienické potreby a podobne a sústavne jej musí pomáhať jej rodina. Nevlastní žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok. Býva v nájomnom byte.

Na pojednávaní 24.09.2012 žalobkyňa vypovedala, že žije v spoločnej domácnosti len s tromi maloletými deťmi, ktoré všetky chodia do škôlky. Býva v 1-izbovom družstevnom byte, ktorého spoločnými nájomcami je ona so žalovaným. Za byt platí nájom 80,- eur + elektriku 100,- eur. Toto nájomné však v celom rozsahu uhrádza žalovaný, ktorý platí aj výživné určené na deti a keď je potrebné, tak jej prispeje aj nad rámec určeného výživného. Jej príjem ako nezamestnanej pozostáva zo sumy 100,- eur predstavujúcej dávky v hmotnej núdzi a rodinné prídavky. Je nezamestnaná a zatiaľ sa jej žiadna práca nerysuje, ale keď budú nejaké voľné kurzy, tak si bude chcieť urobiť nejaký kurz, aby sa mohla lepšie uplatniť. Posledný ročník v strednej škole, odbor cukrárka, neukončila. Prehlásila, že ku dňu

jej výsluchu nemá žalovaný žiadne zameškané výživné, pretože jej prispieva nad rámec výživného na maloleté deti a na domácnosť podstatne vyššou sumou, než žiada určiť. So žalovaným, ktorý súkromne podniká - má stavebnú firmu, sa rozišla v dobrom. Akurát oni dvaja si nesadli, ale k deťom sa žalovaný správa dobre.

Súd konal a rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti žalovaného, ktorý bol na určený termín pojednávania riadne predvolaný (predvolanie mu bolo doručené 10.09.2012) a ktorý svoju neúčast' ospravedlnil telefonicky dňa 24.09.2012 z dôvodu, že sa mu pokazilo auto s tým, že súhlasí so všetkým, čo uviedla žalobkyňa, ako aj s tým, aby sa konalo a rozhodlo v jeho neprítomnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo právoplatne rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu z 12.06.2012 č. k. 8P/36/2012-60, ktorý nadobudol právoplatnosť 11.07.2012. Uvedeným rozsudkom bola schválená uzavretá rodičovská dohoda o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode tak, že maloleté deti účastníkov E. T., nar. XX.XX.XXXX, H. T.Á., nar. XX.XX.XXXX a E. T., nar. XX.XX.XXXX boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti terajšej žalobkyne ako ich matky a terajšiemu žalovanému ako ich otcovi bolo uložené platiť na výživu každého z detí po 30,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám ich matky, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia rozvodového rozsudku vyplýva, že hlavnou príčinou rozvratu manželstva bola zmena správania sa žalovaného, ktorý sa prestal zaujímať o rodinu a jej potreby a uprednostňoval svoje záujmy pred povinnosťami, ktoré vyplývajú z manželstva a rodičovstva. Žalovaný začal žiť neviazaným spôsobom, čo spôsobilo prerušenie spolužitia. Aj do rozvodu manželstva bol žalovaný povinný platiť na výživu žalobkyne výživné (manželské výživné), určené rozsudkom tunajšieho súdu z 12.06.2012 č. k. 8P/49/2012-15, právoplatným 25.06.2012, vo výške 20,- eur mesačne počnúc od 29.03.2012.

Podľa § 72 ods. 1 zákona NR SR č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "ZoR") rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 ZoR, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 ZoR príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 73 ZoR právo na príspevok na výživu zanikne, ak oprávnený manžel uzavrie nové manželstvo alebo ak povinný manžel zomrie.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 ZoR výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 ZoR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Vykonané dokazovanie preukázalo, že žalobkyňa, ktorá je nezamestnaná a riešená dávkou v hmotnej núdzi, je osobou v hmotnej núdzi a teda je odkázaná na výživu žalovaného - svojho bývalého manžela. Pomery žalovaného tak, ako boli zistené v rámci rozvodového konania, s ohľadom aj na to, že ani v rámci tohto konania žalovaný voči žalobkyňou uplatnenému nároku nevyjadril žiadne námietky a podľa žalobkyne tejto už aktuálne prispieva na jej výživu, a to vyššou sumou, než je požadovaná výška výživného, tomuto nepochybne umožňujú prispievať žalobkyni na jej výživu v požadovanej výške, dokonca aj vo vyššom rozsahu. Súd bol však v tomto konaní viazaný výškou uplatneného nároku a preto žalovaného zaviazal platiť žalobkyni na jej výživu príspevok na výživu rozvedeného manžela v ňou požadovanej výške, počnúc dňom podania žaloby. Zároveň v súlade s § 72 ods. 3 veta prvá ZoR vymedzil maximálnu dobu platenia tohto príspevku.

Pretože podľa výpovede žalobkyne, ku dňu vyhlásenia rozsudku žalovaný nad rámec výživného určeného na maloleté deti, prispel žalobkyni na úhradu nákladov na bývanie a domácnosť podstatne väčšou sumou, než je výška žiadaného výživného, súd konštatoval, že žalovanému žiadne zameškané výživné za obdobie od 28.08.2012 do 24.09.2012, kedy bol vyhlásený rozsudok, nevzniklo.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanej, ktorej by inak ako plne úspešnému účastníkovi prináležal nárok na náhradu vzniknutých trov podľa § 142 ods. 1 O. s. p., právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaná si žiadne trovy neuplatnila a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by žalovanej v súvislosti s týmto konaním vznikli nejaké náklady.

Keďže žalobkyňa bola v tomto konaní osobne oslobodená od súdnych poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. e/ zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v aktuálne účinnom znení), poplatková povinnosť s poukazom na § 2 ods. 2 veta prvá uvedeného zákona prešla na žalovaného, ktorého súd zaviazal zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok z návrhu na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela vo výške 16,50 eura (ide o minimálnu výšku súdneho poplatku podľa položky 8 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).